FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009 Utgiven i Helsingfors den 9 januari 2009 **Nr 9—15**

INNEHÅLL

Nr		Sidan
9	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med den palestinska myndigheten om Finlands stöd för Pegasemekanismen	29
10	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 2 § i statsrådets förordning om social- och hälsovårdsministeriet	30
11	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om understöd för reparation av bostäder, energiunderstöd och understöd för sanitära olägenheter	32
12	Justitieministeriets förordning om ändring av justitieministeriets förordning om statliga rättshjälpsbyråer	35
13	Justitieministeriets förordning om rättshjälpsdistrikten och om rättshjälpsbyråernas verksamhetsställen	36
14	Justitieministeriets förordning om medlarens arvode och kostnadsersättning i ett ärende som gäller verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt	40
15	Finansministeriets förordning om kommunala pensioner	42

Nr 9

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av överenskommelsen med den palestinska myndigheten om Finlands stöd för Pegasemekanismen

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern, föreskrivs:

1 §

Överenskommelsen mellan Republiken Finland och den palestinska myndigheten om Finlands stöd för programmet Supporting Palestinian Public Administration and Services i mekanismen Mécanisme Palestino Européen de Gestion et d'aide socio-economique, som ingicks i Ramallah den 22 december 2008 och som republikens president har godkänt den 28 november 2008, träder i kraft den 22 januari 2009 så som därom har överenskommits.

2 §

Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 22 januari 2009.

Helsingfors den 30 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

(Överenskommelsen finns till påseende och kan erhållas hos utrikesministeriet som även lämnar uppgifter om den på finska och svenska)

Nr 10

Statsrådets förordning

om ändring av 1 och 2 § i statsrådets förordning om social- och hälsovårdsministeriet

Given i Helsingfors den 15 januari 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 7 februari 2008 om social- och hälsovårdsministeriet (90/2008) 1 och 2 § som följer:

1 §

Ministeriets uppgifter

Till social- och hälsovårdsministeriets uppgifter hör:

1) främjande av hälsa och funktionsförmåga samt förebyggande av sjukdomar,
2) social välfärd samt förebyggande av sociala problem,
3) social- och hälsovårdstjänster samt planering av och statsandel för social- och hälsovården,
4) tryggande av barns, ungas och familjers välbefinnande,
5) avbytarservice för lantbruksföretagare,
6) alkohol- och narkotikaärenden,
7) läkemedelsförsörjning,
8) företagshälsovård,
9) hälsoskydd och övervakning av strålskador och kemikalier samt genteknologisk kontroll,
10) utkomstskydd,
11) reglering av försäkringsverksamheten,
12) arbetarskydd och skogsavlöning,
13) jämställdhet mellan kvinnor och män,
14) fördelning av Penningautomatföreningens avkastning,
15) ärenden som gäller Folkpensionsanstalten.

2 §

Ämbetsverk, inrättningar, organ och sammanslutningar som hör till ministeriets ansvarsområde

Till social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde hör:

1) Institutet för hälsa och välfärd,
2) Läkemedelsverket,
3) Utvecklingscentralen för läkemedelsbehandling,
4) Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården,
5) Strålsäkerhetscentralen,
6) besvärsnämnden för social trygghet,
7) besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden,
8) arbetshälsoinstitutet,
9) arbetarskyddets distriktsförvaltning,
10) jämställdhetsombudsmannen och jämställdhetsombudsmannens byrå,
11) barnombudsmannen och barnombudsmannens byrå,
12) Penningautomatföreningen,

13) Alko Ab,
14) arbetarskyddsfonden,
15) Utbildningsfonden,
16) arbetslöshetsförsäkringsfonden,
17) nämnden för fastställande av kollektivavtalets allmänt bindande verkan.

Denna förordning träder i kraft den 19 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 15 januari 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringsråd Liisa Perttula

Nr 11

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om understöd för reparation av bostäder, energiunderstöd och understöd för sanitära olägenheter

Given i Helsingfors den 15 januari 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 16 februari 2006 om understöd för reparation av bostäder, energiunderstöd och understöd för sanitära olägenheter (128/2006) 3, 4 § 1 mom., 6, 18 och 23 §, 25 § 2 mom. och 26 §, av dem 4 § 1 mom. och 18 § sådana de lyder i förordning 115/2008, och

fogas till förordningen ett nytt 7 a kap. som följer:

3 §

Hushållets inkomster kan anses vara ringa om de fasta inkomsterna per månad för medlemmarna i hushållet inte sammanlagt överskrider följande inkomstgränser:

Antalet personer	1	2	3	4
Inkomster (brutto)€/mån	1 230	2 055	2 745	3 495

Som inkomst betraktas dock inte bostadsbidrag, inkomster som avses i 1 § i förordningen om bostadsbidrag (949/1993) eller vårdarvode som grundar sig på ett sådant avtal om närståendevård som avses i 8 § i lagen om stöd för närståendevård (937/2005).

Om fler än fyra personer hör till hushållet höjs inkomstgränserna med 795 euro för varje ytterligare person.

4 §

Om det till hushållet hör en frontveteran eller en frontveterans änka, tillämpas följande inkomstgränser i stället för inkomstgränserna i 3 § 1 mom.:

Antalet personer	1	2	3	4
Inkomster (brutto)€/mån.	1 600	2 670	3 570	4 545

— — — — — — — — — — — — —

6 §

Om understöd beviljas för reparation av en byggnad där det finns minst två bostadslägenheter, ska mer än hälften av de i byggnaden stadigvarande bosatta hushållen befinna sig i den situation som avses i 5 § 1 mom. i reparationsunderstödslagen.

18 §

Med understöd enligt 2 § 1 mom. 6 punkten i reparationsunderstödslagen kan följande åtgärder understödas:

1) särskild energikartläggning,

2) reparation av byggnadens klimatskärm:

a) förbättring av fönster genom renovering och genom montering av extra rutor eller extra ytterfönster,

b) byte av fönster till fönster med ett U-värde på högst 1,1 W/m^2K,

c) reparation eller byte av balkongdörrar i samband med åtgärder som nämns i underpunkt a eller b så att dörrarnas U-värde blir högst 0,7 W/m^2K (massiva dörrar) eller högst 1,1 W/m^2K (fönsterdörrar),

d) tilläggsisolering av yttervägg från utsidan med mineralull som är minst 100 mm tjock eller motsvarande förbättring av isoleringsnivån på annat sätt,

e) tilläggsisolering av vindsbjälklag ovanifrån med mineralull som är minst 150 mm tjock eller motsvarande förbättring av isoleringsnivån på annat sätt,

3) ventilationssystem:

a) injustering av ventilationssystem som ska utföras efter åtgärderna i 2 punkten underpunkterna a-d,

b) installation av särskilda tillufts- och frånluftsventiler, då detta är nödvändigt i samband med åtgärderna i 2 punkten underpunkterna a-d,

c) installation av värmeåtervinning av ventilationsluft,

4) uppvärmningssystem och användningen av förnybara energikällor:

a) anslutning till fjärr- eller regionvärme,

b) byte av uppvärmningssystem till ett centralvärmesystem med jordvärmepump; jordvärmepumpen ska utnyttja värme från marken, berggrund, grundvatten eller ytvattendrag,

c) byte av uppvärmningssystem till ett centralvärmesystem med panna med låg emissionsgrad som lämpar sig för användning av pellets eller andra träbaserade bränslen,

d) injustering av värmesystem som ska utföras efter de understödsberättigade åtgärderna i 2 punkten underpunkterna a—d och i 3 punkten underpunkt c,

e) vid behov förnyande av radiatorventiler och linjereglerventiler på grund av injusteringen enligt underpunkt d,

f) ibruktagande av soluppvärmning som komplettering till systemet för uppvärmning av bruksvatten eller utrymmen,

g) komplettering av uppvärmningssystemet med luftvärmepump.

23 §

Understöd enligt 18 § beviljas endast för reparation av bostadsbyggnader där det finns minst tre bostadslägenheter. Om en kommun, samkommun eller någon annan sammanslutning ansvarar för åtgärderna, kan understöd beviljas också när antalet bostadslägenheter i bostadsbyggnaden är mindre än tre.

7 a kap

Behovsprövade energiunderstöd för småhus

23 a §

Det understöd som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten i reparationsunderstödslagen kan, i de fall då understödet beviljas ett hushåll med små inkomster enligt 5 § 3 mom. i nämnda lag, användas för kostnader för sådana reparationer som avses i 6 punkten. Understöd beviljas dock inte för den del som utgörs av arbetskostnader.

23 b §

Vid beviljandet av stöd som avses i 5 § 3 mom. i reparationsunderstödslagen anses ett hushåll ha små inkomster, om de fasta inkomsterna per månad för medlemmarna i hushållet sammanlagt inte överskrider de inkomstgränser som anges i 3 §.

25 §

— — — — — — — — — — — —

Om kommunen är statsbidragsmyndighet, betalar Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet in understödsmedlen på kommunens konto för vidarebetalning till understödstagaren.

26 §

Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet beslutar om ansökningstiderna för understöden och fastställer formulären för ansökningsblanketterna.

———

Denna förordning träder i kraft den 20 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 15 januari 2009

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Bostadsråd Riitta Kimari

Nr 12

Justitieministeriets förordning

om ändring av justitieministeriets förordning om statliga rättshjälpsbyråer

Given i Helsingfors den 9 januari 2009

I enlighet med justitieministeriets beslut

upphävs i justitieministeriets förordning av den 23 maj 2002 om statliga rättshjälpsbyråer (390/2002) 2 § 1 mom. 5 punkten och

ändras 2 § 1 mom. 4 punkten, 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten samt 4 § 2 mom. 4 punkten som följer

2 §

Ledande offentliga rättsbiträdet skall särskilt

— — — — — — — — — — — — — —

4) lämna direktören för rättshjälpsverksamheten ett utlåtande om de verksamhetsställen för rättshjälpsbyrån där ett offentligt rättsbiträde tar emot klienter endast vid vissa tidpunkter, nedan *mottagningar*,

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Direktören för rättshjälpsverksamheten skall särskilt

— — — — — — — — — — — — — —

2) göra en framställning till justitieministeriet om rättshjälpsbyråernas mottagningar inom sitt område efter att ha hört de berörda kommunerna och rättshjälpsbyråerna, samt

3) ge justitieministeriet utlåtanden om utnämningen av ledande offentliga rättsbiträden.

4 §

— — — — — — — — — — — — — —

I ledningsgruppen behandlas

— — — — — — — — — — — — — —

4) utkastet till det ledande offentliga rättsbiträdets utlåtande om mottagningar, samt

— — — — — — — — — — — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2009.

Helsingfors den 9 januari 2009

Justitieminister *Tuija Brax*

Regeringssekreterare Kirta Heine

Nr 13

Justitieministeriets förordning

om rättshjälpsdistrikten och om rättshjälpsbyråernas verksamhetsställen

Given i Helsingfors den 9 januari 2009

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § i lagen av den 5 april 2002 om statliga rättshjälpsbyråer (258/2002), sådan denna paragraf lyder i lag 929/2008:

1 §

Rättshjälpsdistrikten är Åbo, Vasa, Östra Finlands, Helsingfors, Kouvola och Rovaniemi rättshjälpsdistrikt.

2 §

Sådana verksamhetsställen för rättshjälpsbyråerna där ett offentligt rättsbiträde tar emot klienter endast vid vissa tidpunkter kallas i denna förordning mottagningar, och har markerats med (m). De statliga rättshjälpsbyråernas verksamhetsställen är belägna inom rättshjälpsdistrikten enligt följande:

Åbo rättshjälpsdistrikt

Akaa rättshjälpsbyrå
- Akaa
- Urjala (m)
- Valkeakoski (m)

Forssa-Loimaa rättshjälpsbyrå
- Forssa
- Loimaa

Kankaanpää rättshjälpsbyrå
- Kankaanpää
- Ikalis (m)
- Parkano (m)

Lojo rättshjälpsbyrå
- Lojo
- Raseborg
- Hangö (m)
- Vichtis (m)

Raumo rättshjälpsbyrå
- Nystad
- Raumo
- Eura (m)

Salo rättshjälpsbyrå
- Salo
- Somero (m)

Tammerfors rättshjälpsbyrå
- Tammerfors

Tammerforsnejdens rättshjälpsbyrå
- Mänttä-Vilppula
- Sastamala
- Tammerfors
- Kangasala (m)
- Lempäälä (m)
- Nokia (m)
- Orivesi (m)
- Ruovesi (m)

Tavastehus rättshjälpsbyrå
- Tavastehus

Åbo rättshjälpsbyrå
- Åbo
- Kimitoön (m)
- Väståboland (m)

Åbonejdens rättshjälpsbyrå
- Åbo
- Mynämäki (m)

Ålands rättshjälpsbyrå
- Mariehamn

Vasa rättshjälpsdistrikt

Björneborgs rättshjälpsbyrå
- Björneborg
- Kumo
- Harjavalta (m)
- Huittinen (m)
- Sastmola (m)
- Säkylä (m)

Jyväskylä rättshjälpsbyrå
- Jyväskylä
- Joutsa (m)
- Keuruu (m)
- Laukaa (m)

Jämsä rättshjälpsbyrå
- Jämsä
- Jyväskylä (m)

Karleby rättshjälpsbyrå
- Jakobstad
- Karleby
- Kannus (m)
- Kaustby (m)

Lappo rättshjälpsbyrå
- Alavus
- Lappo
- Alajärvi (m)
- Etseri (m)
- Kauhava (m)
- Lappajärvi (m)
- Virdois (m)

Seinäjoki rättshjälpsbyrå
- Kauhajoki
- Seinäjoki
- Storå (m)
- Jalasjärvi (m)
- Kurikka (2 m)
- Östermark (m)

Vasa rättshjälpsbyrå
- Närpes
- Vasa
- Laihela (m)
- Malax (m)
- Storkyro (m)

Äänekoski rättshjälpsbyrå
- Viitasaari
- Äänekoski
- Karstula (m)
- Konnevesi (m)
- Pihtipudas (m)
- Saarijärvi (m)

Östra Finlands rättshjälpsdistrikt

Idensalmi rättshjälpsbyrå
- Idensalmi
- Kiuruvesi (m)
- Lapinlahti (m)
- Pielavesi (m)

Joensuu rättshjälpsbyrå
- Ilomants
- Joensuu
- Kitee
- Lieksa
- Nurmes
- Joensuu (m)
- Juuka (m)
- Kesälahti (m)
- Liperi (m)
- Outokumpu (m)
- Rääkkylä (m)
- Tohmajärvi (m)

Kajana rättshjälpsbyrå
- Kajana
- Kuhmo
- Puolanka (m)
- Sotkamo (m)

Kuopio rättshjälpsbyrå
- Kuopio
- Nilsiä
- Suonenjoki
- Juankoski (m)
- Rautavaara (m)
- Siilinjärvi (m)
- Vesanto (m)

Nyslotts rättshjälpsbyrå
- Nyslott
- Rantasalmi (m)
- Sulkava (m)

Pieksämäki rättshjälpsbyrå
- Pieksämäki
- Hankasalmi (m)
- Kangasniemi (m)

S:t Michels rättshjälpsbyrå
- Mäntyharju
- S:t Michel
- Hirvensalmi (m)
- Juva (m)
- Pertunmaa (m)
- Puumala (m)

Varkaus rättshjälpsbyrå
- Varkaus
- Heinävesi (m)
- Leppävirta (m)

Helsingfors rättshjälpsdistrikt

Borgå rättshjälpsbyrå
Borgå
Lovisa (m)
Esbo rättshjälpsbyrå
Esbo
Kyrkslätt (m)
Helsingfors rättshjälpsbyrå
Helsingfors
Huvudstadsregionens rättshjälpsbyrå
Helsingfors
Träskända rättshjälpsbyrå
Träskända
Vanda rättshjälpsbyrå
Vanda

Kouvola rättshjälpsdistrikt

Heinola rättshjälpsbyrå
Heinola
Hyvinge rättshjälpsbyrå
Hyvinge
Nurmijärvi (m)
Imatra rättshjälpsbyrå
Imatra
Kotka rättshjälpsbyrå
Kotka
Fredrikshamn (m)
Kouvola rättshjälpsbyrå
Kouvola
Lahtis rättshjälpsbyrå
Lahtis
Orimattila
Riihimäki rättshjälpsbyrå
Riihimäki
Villmanstrands rättshjälpsbyrå
Villmanstrand

Rovaniemi rättshjälpsdistrikt

Haapajärvi rättshjälpsbyrå
Haapajärvi
Haapavesi (m)
Kärsämäki (m)
Nivala (m)
Pyhäjärvi (m)
Kemi rättshjälpsbyrå
Kemi
Torneå
Tervola (m)
Övertorneå (m)
Kittilä rättshjälpsbyrå
Enontekis
Kittilä
Pello
Kolari (m)
Muonio (m)
Rovaniemi rättshjälpsbyrå
Kuusamo
Rovaniemi
Suomussalmi
Hyrynsalmi (m)
Kemijärvi (m)
Ranua (m)
Salla (m)
Taivalkoski (m)
Sodankylä rättshjälpsbyrå
Enare
Sodankylä
Utsjoki
Uleåborgs rättshjälpsbyrå
Uleåborg
Uleåborgsnejdens rättshjälpsbyrå
Brahestad
Uleåborg
Ii (m)
Muhos (m)
Pudasjärvi (m)
Vaala (m)
Ylivieska rättshjälpsbyrå
Ylivieska
Kalajoki (m)
Oulainen (m)

3 §

Den rättshjälpsbyrå som svarar för en mottagning bestämmer i sin arbetsordning hur ofta och på vilket sätt mottagningen ska ordnas. När man bedömer hur ofta rättsbiträdet ska ta emot klienter på varje mottagning ska man beakta invånarantalet i området, efterfrågan under tidigare år samt kostnaderna för mottagningen.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2009. Sammanslagningen av rättshjälpsbyråerna i Kuopio och Nilsiä träder dock i kraft först den 1 september 2009 och sammanslagningen av rättshjälpsbyråerna i Lojo och Raseborg den 1 februari 2010.

Genom denna förordning upphävs justitieministeriets förordning av den 18 augusti

2008 om förläggningskommunerna för de statliga rättshjälpsbyråerna samt deras filialbyråer och filialmottagningar (540/2008).

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter kan vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 9 januari 2009

Justitieminister *Tuija Brax*

Regeringssekreterare Kirta Heine

Nr 14

Justitieministeriets förordning

om medlarens arvode och kostnadsersättning i ett ärende som gäller verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt

Given i Helsingfors den 12 januari 2009

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 31 § 3 mom. i lagen av den 16 augusti 1996 om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt, sådan denna paragraf lyder i lag 931/2008:

1 §

Tillämpningsområde

Arvodet och ersättningen till en medlare som avses i lagen om verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (619/1996) bestäms enligt de grunder som föreskrivs i denna förordning.

2 §

Grundarvode

Grundarvode betalas för en medling som i fråga om kravnivå och arbetsmängd är sedvanlig, där det har förordnats två medlare och medlingen gäller högst två barn.

Grundarvodet omfattar att sätta sig in i ärendet, telefonkonferenser, att träffa föräldrarna och barnen, att avfatta en medlingsrapport samt övriga åtgärder som medlingen förutsätter.

Storleken för medlarens grundarvode är 900 euro.

3 §

Ökat arvode

Medlarens grundarvode ökas med högst 30 %, om en eller flera av följande ökningsgrunder uppfylls:

1) det finns flera än två barn,

2) det har förordnats endast en medlare i ärendet,

3) medlingen har varit särskilt krävande eller till sin arbetsmängd särskilt omfattande,

4) medlingen har varit nödvändig att utföra på ett främmande språk eller i särskilt brådskande ordning,

5) det har varit nödvändigt att utföra medlingen huvudsakligen utanför den normala arbetstiden av orsaker som inte beror på medlaren,

6) medlingsrapporten har kompletterats av orsaker som inte beror på medlaren, eller

7) medlingen har fortsatts på begäran av domstolen.

Grundarvodet kan ökas med mera än 30 %, om uppdraget bedömt som en helhet är exceptionellt krävande.

4 §

Nedsatt arvode

Medlarens arvode bestäms lägre än grundarvodet, om

1) medlaren har förordnats medan medlingsförfarandet pågår,

2) medlingen har varit exceptionellt kort, eller

3) det vid skötseln av ärendet har observerats underlåtelser eller brister som beror på medlaren.

5 §

Fortsatt medling

För medling som har fortsatts på begäran av utmätningsmannen betalas enligt domstolens prövning 100—300 euro.

6 §

Arvode för hörande

Om domstolen har kallat medlaren att höras vid sammanträde, betalas till honom eller henne ett arvode på 100 euro, om hörandet jämte resor har varat i högst tre timmar. Om behandlingen jämte resor har varat i över tre timmar, betalas i arvode dessutom 20 euro per timme.

7 §

Ersättning för kostnader

Kostnader som ersätts är rese- och inkvarteringskostnader, post-, telefon- och kopieringskostnader som är större än vanligt samt övriga direkta kostnader.

Sedvanliga post-, telefon- och kopieringskostnader ingår i arvodet.

På ersättning av rese- och inkvarteringskostnader tillämpas statens resestadga. Dagtraktamente betalas dock inte.

8 §

Mervärdesskatt

Arvodena enligt denna förordning innehåller inte mervärdesskatt. Om medlaren är mervärdesskatteskyldig läggs mervärdesskattens belopp till arvodet.

9 §

Räkning

Medlaren ska till domstolen ge in en räkning i två exemplar där det ska utredas:

1) ett specificerat yrkande på arvode,

2) ökningsgrunden, om medlaren anser att arvodet ska ökas,

3) de yrkade kostnadsersättningarna,

4) när det gäller hörande i domstolen en anmälan om hur lång tid som har gått åt för hörandet jämte resor,

5) beloppet för mervärdesskatten och en specifikation av de poster som är mervärdesskattefria, samt

6) näringsidkarens namn, adress, FO-nummer och bankförbindelse eller, om arvodet betalas till medlaren personligen, medlarens namn, personbeteckning, adress, beskattningskommun och bankförbindelse.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2009.

Förordningen tillämpas på medling angående vilken förordnande har getts efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Genom denna förordning upphävs justitieministeriets föreskrift om medlarens arvode och kostnadsersättning i ett ärende som gäller verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt (27.11.1996, 4133/161/96)

Helsingfors den 12 januari 2009

Justitieminister *Tuija Brax*

Regeringssekreterare Maaria Rubanin

Nr 15

Finansministeriets förordning

om kommunala pensioner

Given i Helsingfors den 13 januari 2009

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 68 § 6 mom. och 107 § 1 mom. i lagen av den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning utfärdas bestämmelser som kompletterar lagen om kommunala pensioner (549/2003) när det gäller fastställande av de arvoden som ska beaktas som grund för kommunalveterinärers pension och bestämmande av sista pensionsanstalt som ska svara för utbetalning, givande av beslutssammanställning och övrig förvaltning i fråga om pensioner som hör till olika pensionssystem.

2 §

Fastställande av det arvode som beaktas som pensionsgrundande arbetsinkomst för kommunalveterinärer

För fastställande av de arvoden som utökar pensionen för veterinärer i enlighet med 68 § 6 mom. i lagen om kommunala pensioner ska innehavaren av en kommunalveterinärstjänst på det sätt som kommunen bestämmer tillställa kommunen de nödvändiga uppgifterna om det sammanlagda beloppet av arvodena enligt 14 § 1 mom. i veterinärvårdslagen (685/1990).

Den slutlön som avses i 68 § 6 mom. i lagen om kommunala pensioner fås genom att den lägsta grundlönen adderas med en årsbunden andel på 10 procent av det personliga tillägget, som bestäms enligt den årsbundna andelen av den beräknade lönen för en legitimerad veterinär, samt ett årstillägg på 83,59 euro.

3 §

Tidpunkten för fastställandet och ändring av arvodet för veterinärer

Kommunen ska fastställa det belopp som avses i 68 § 6 mom. i lagen om kommunala pensioner för följande kalenderår senast den 31 december föregående år. Om de arvoden till innehavaren av en veterinärtjänst vilka avses i 14 § 1 mom. i veterinärvårdslagen väsentligt förändras, kan kommunen före den 30 april följande år justera det belopp den fastställt före utgången av föregående år.

Om det vid de tidpunkter som avses i 1 mom. inte finns någon innehavare av kommunalveterinärstjänsten eller om tjänsten inrättas efter de avsedda tidpunkterna, fastställer kommunen beloppet genom att uppskatta beloppet av de arvoden som i tjänsten inflyter till kommunalveterinären och som ska beaktas när den pensionsgrundande lönen fastställs.

4 §

Behörig sista pensionanstalt

Hade för en anställd före pensionsfallet senast ordnats pensionsskydd samtidigt både enligt lagen om kommunala pensioner och enligt någon annan lag som avses i 103 § 1 mom. lagen om kommunala pensioner, är sista pensionsanstalt enligt 103 § lagen om kommunala pensioner den pensionsanstalt som har ordnat pensionsskyddet för det arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller den företagarverksamhet som först har börjat. Har de arbetsavtals- och tjänsteförhållanden eller den företagarverksamhet som avses ovan börjat samtidigt, är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt. Den kommunala pensionsanstalten är sista pensionsanstalt också om återstående tid inte beaktas då invalidpension fastställs och arbetstagaren blivit arbetsoförmögen medan det kommunala anställningsförhållandet.

Om återstående tid beaktas när pensionen fastställs och arbetstagarens pensionsskydd vid utgången av året före pensionsfallsåret eller senast därförinnan hade ordnats samtidigt i en pensionsanstalt för den privata sektorn och i en pensionsanstalt för den offentliga sektorn, är den i 104 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner avsedda sista pensionsanstalten den pensionsanstalt som har ordnat arbetstagarens pensionsskydd för det arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller den företagarverksamhet som har inletts först. Om arbetstagaren likväl blir arbetsoförmögen medan ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande inom den offentliga sektorn pågår och den sista pensionsanstalten enligt det arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller den företagarverksamhet som inletts först skulle vara pensionsanstalten inom den privata sektorn eller någon annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn, avgör pensionsanstalten inom den privata sektorn och pensionsanstalten inom den offentliga sektorn pensionsärendet separat.

En pensionsanstalt inom den privata sektorn och en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn avgör pensionsärendet separat också i de fall då pensionen beräknas som invalidpension men beviljas som ålderspension med stöd av 32 § i lagen om kommunala pensioner och arbetstagarens pensionsskydd vid utgången av kalenderåret före pensionsfallsåret eller senast därförinnan hade ordnats enligt pensionslagarna för den privata sektorn.

5 §

Behörig sista pensionsanstalt i deltidspensionsärenden

Vid ansökan om deltidspension är den sista pensionsanstalten den pensionsanstalt som har ordnat pensionsskyddet för det arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller den företagarverksamhet från vilken arbetstagaren går i deltidspension.

Om deltidspension har betalats samtidigt såväl enligt lagen om kommunala pensioner som enligt en annan pensionslag som avses i 103 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner, är vid beviljandet av ålderspension eller arbetslöshetspension den sista pensionsanstalten den pensionsanstalt som har betalat deltidspension och i fråga om vilken den nya pension som skall beviljas börjar tidigare. Börjar ny pension samtidigt, är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt.

6 §

Behörig sista pensionsanstalt i familjepensionsärenden

Vid ansökan om familjepension är den i 103 § i lagen om kommunala pensioner avsedda sista pensionsanstalten den pensionsanstalt där förmånslåtarens eget pensionsärende i enlighet med 103 § och 104 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner samt 4 § i denna förordning hade behandlats om arbetstagaren hade blivit arbetsoförmögen på sin dödsdag.

Har pensionsanstalten för den offentliga sektorn eller någon pensionsanstalt inom den privata sektorn till förmånslåtaren före hans eller hennes död betalat ålders-, invalid-, arbetslöshets- eller deltidspension eller generationsväxlingspension, avträdelseersättning eller avträdelsestöd enligt 103 § i lagen om kommunala pensioner, ska denna pensions-

anstalt handlägga och avgöra också ansökan om familjepension efter honom eller henne och ha hand om de övriga uppgifter som åligger sista pensionsanstalten.

7 §

Överföring av pensionsansökan till behörig pensionsanstalt

Har pensionsansökan riktats till en annan pensionsanstalt än den som är behörig enligt 103 § i lagen om kommunala pensioner eller enligt 4—6 § i denna förordning, ska ansökan överföras till den pensionsanstalt som är behörig. På samma sätt ska det förfaras, om pensionsansökan har sänts till en sådan pensionsanstalt, där det försäkrade arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet eller den försäkrade företagarverksamheten inte berättigar till pension.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2009. Förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets förordning av den 24 juni 2003 om kommunala pensioner (665/2003) jämte ändringar.

Helsingfors den 13 januari 2009

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Regeringsråd Erik Strömberg

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 9—15, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009 EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA ISSN 1456-9663